

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo-//nis Episcopi Hal-//berstattensis, De Varietate//
librorum, siue de Amore cœlestis// patriæ libri. III. ...**

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1531

VD16 H 231

XXV De leiuuio exterioris interiorisq[ue] ho[min]is.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29814

Tre. 3. da nostra cum manibus ad deum. Ad deum quippe corda cum manibus leuare, est orationis nostræ studium cum merito boni operis imponere. De hoc & sanctus Leo papa. Oratione enim & propitiatio dei queritur, ieiunio concupiscētia carnis extinguitur, elemosynis peccata redimuntur. In orationibus fides permanet recta, in ieiunijs innocēs vita, in elemosynis mens benigna.

De ieiunio exterioris interiorisq; hominis. Caput XXV.

Aug. Ieiunium vniuersam esse dicimus corporis castigationē. Non est tantummodo ieiunandum à concupiscētia ciborum sed ab omni læticia temporalium delectationum. Qui igitur corpori suo ieiunia deuotus iniicit principaliter renuntiet vitijs. Cupiditatum fomites cōprimat, frāgat ineptus mētis, libidines vincat, faces auaritiæ ardētis extinguat, latiusq; factis vim dilectionis extēdat, atq; in alimenta pauperum abrupti apparatus impēdia largiatur. Omnia ergo corporis nefanda peccata animi virtute calcentur, vt & anima sanctitate corporis adiuuetur. Hoc est em̄ perfectum & rationabile ieiunium, quādo noster exterior homo ieiunat, intetior orat. Facilius per ieiunium oratio penetrat cælum, ieiunia fortia tela sunt aduersus tentamenta dēmoniorum. Cito em̄ per abstinētiā deuincuntur. Ieiunia cum bonis operibus deo acceptabilia sunt. Qui autē cibis abstinent & prauē agunt, dæmones imitātur, quibus esca non est, & nequitia semper est. Ille

Nota

LIBER SECVNDVS.

enim bene abstinet cibus qui & à malitiæ actibus, & à mundi ieiunat ambitionibus. Vnde & Cassianus *Cassi.* ita inter cætera definiens: Nec solum nobis istud ieiunium visibillum ciborum ad perfectionē cordis, & corporis puritatem sufficere posse credamus, nisi fuerit huic animæ quoq; ieiunium copulatū. Habet namq; & illa suos noxios cibos quibus impugnata etiam sine escarū abundantia ad luxuriæ prærupta deuoluitur. Detractio, cibus est eius & quidem persuauis. Ira etiam cibus est eius, licet minime lenis, ad horam tamen infelici esu pascens ac pariter lætali sapore prosternens. Inuidia cibus est mentis, & vana gloria cibus est eius. Omnisq; concupiscentia & peruagatio cordis instabilis, pastus quidā est animæ noxijs escis eam nutriens. Si eñ corporaliter ieiunātes perniciosissimis animæ vitijs implicemur, nihil nob; proderit carnalis afflictio preciosiore parte pollur;. Oportet ergo exteriorem hominē ieiunantē, interiorem quoq; similiter cibus noxijs temperare.

Quod illud est perfectum ieiuniū, quod cum oratione & misericordia cōmendatur.

Caput XXVI.

NEcessaria animæ nostræ sunt ieiunia, sicut vulneribus medicina. Medelam enim confc *Aug.* runt vitæ perpetuæ, ita tamē vt duarum rerum testimonio cōmendētur, id est, oratione & misericordia. Quod per solum ieiunium prodesse non posse facundissimus doctor Cassianus in vicesima